

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

Δραματική περιπέτεια βγαλμένη από ένα διήγημα του Λαφόν Μπίρντ. Παραγωγή «ΠΑΡΑΜΟΥΣΤ».

Η ΙΣΤΟΡΙΑ αυτή ελνε πραγματική. Έκτυλισσεται στα Βαλκάνια, λίγα χρόνια πρό του Ευρωπαϊκού πολέμου. Οι Γεωργιανοί, κατόπιν μιας μεγάλης επιθέσεως των Σλαβωνών, ήττηθησαν κατά κράτος. Τμήματα της οπισθοφυλακής των διασκορπισμένα έπλα-νώντο στην τύχη εδώ κ'έκει. Ο νεαρός ύπο-λοχαγός κόμης Άλμαζύ της Γεωργιανής οπι-σθοφυλακής, είχε καταφύγει στο χώλλ του «Αυτοκρατορικού Ξενοδοχείου» της Ραμπέρ-γκ, όπου έξαντλημένος και κατάκοπος όπως ήταν άποκομήθηκε. Την άλλη μέρα το πρωί, η Άννα, η ύπηρετρια του ξενοδοχείου, ανέκαλυνε τον άξιωματικό μέσα στο χώλλ. Άμέσως, μόλις τον είδε, φώναξε το άλλο προσωπικό του ξενοδοχείου, για να τους πη-τί είχε άνακαλύψει. Ο θυρωρός Άντωνης άμέσως μόλις είδε τον άξιωματικό, σκέφτηκε τι άσχημες συνέπειες μπορούσε να έχη η παρουσία του μέσα στο ξενοδοχείο.

— Άν οι Σλαβονοί, είπε τρέμοντας, τον άνακαλύψουν, θά μάς κρεμάσουν όλους.

Η Άννα, έντωμεταξύ είχε πλησιάσει τον κοιμισμένο και είπε :

— Πρέπει να τον ξυπνήσουμε· ο στρα-τός μας έφυγε κι' ο έχθρος βρίσκεται εδώ.

— Άς τον παραδώσουμε στους Σλαβο-νούς, πριν τον άνακαλύψουν εδώ μέσα, έπρό-τεινε ο θυρωρός Άντωνης.

— Είσαι παληάνθρωπος ! φώναξε τότε η Άννα. Μας λές να παραδώσουμε στους έχ-θρους μας ένα δικό μας άξιωματικό.

— Όστε θέλεις να μάς κρεμάσουν, της άπάντησε ο Άντωνης.

Ένώ η ύπηρετρια κι' ο θυρωρός φιλονει-κούσαν, ο νεαρός Άλμαζύ ξύπνησε.

— Γιατί με άφήσατε και κοιμήθηκα ; ρώ-τησε. Πρέπει, με κάθε θυσία, να συναντήσω τους δικούς μας.

Μά η Άννα τον διέκοψε, λέγοντάς του :

— Θα μπορούσες ίσως τη νύχτα να ξε-φύγης, μα τώρα θά ήταν τρέλλα αν έπιχει-ρούσες να βγής από δω μέσα.

Η χαριτωμένη Άννα μιλούσε με σοβα-ρότητα και η σοβαρότης ήταν ακόμη περισ-σότερο ελικρινής, γιατί ο νεαρός άξιωματι-κός ήταν ένα πολύ ώμορφο παιδί. Έκεινος άντι άλλης άπαντήσεως της έδειξε τη στολή του και τα γαλόνια. Χωρίς άλλο, αν άνεκα-λύπτετο από τους έχθρους θά τουφεκίζοτα-νε. Ότε καλλίτερα θά ήταν να τον άφήσουν να φύγη. Μά η Άννα, της οποίας το πνεύμα ήταν γεμάτο έτοιμότητα, είπε έξαφνα.

— Το γκαρσόνι του ξενοδοχείου, μόλις έ-μαθε ότι πλησιάζουν οι έχθροι, έφυγε από το φόβο του. Το μόνο σας καταφύγιο θά ήταν να τον άντικαταστήσετε.

Έτσι κ' έγινε. Σε λίγες στιγμές ο ύπολο-χαγός Άλμαζύ έγινε ύπηρετής.

Ο έχθρος έντωμεταξύ κατέλαβε την πό-λη. Ο στρατηγός Ζούσκιεβιτς ο άρχηγός του στρατού έγκατεστάθη στο Αυτοκρ. Ξενοδο-χείο. Ο δήμαρχος και οι λοιποί έπίσημοι είχαν ύποβάλει τα σέβη τους.

— Ά ! αν ήξερα, ότι ύπάρχουν τόσο ώμορφες κοπέλλες στην Ραμπέργκ θά την καταλάμβανα μιά ώρα άρχιτερα.

Και έτσι σε λίγο ο στρατηγός μέσα στην κάμσή του άρχισε να κορτάρη τη νεαρά ύπηρετρια.

— Έ ! τη ρώτησε, τί θά προτιμούσες ; να έχης στην άγκαλιά σου τη σκούπα σου ή ένα στρατηγό.

— Άς με συγχωρεί η Έξοχότης σας, θά προτιμούσα τη σκούπα μου ! του άπεταρε η μικρούλα.

— Άντι της αυτή και η αντίστασις άπάντησε.

Η άπάντη-ση της άρχισε να έβρει, της άρχισε να έβρει, της άρχισε να έβρει.

— Ω ! καταλαβαίνω, γιατί σε οι άνδρες κάνουνε τέτοιες πράξεις.

— Γιατί ; ρώτησε περίεργος ο στρα-τός.

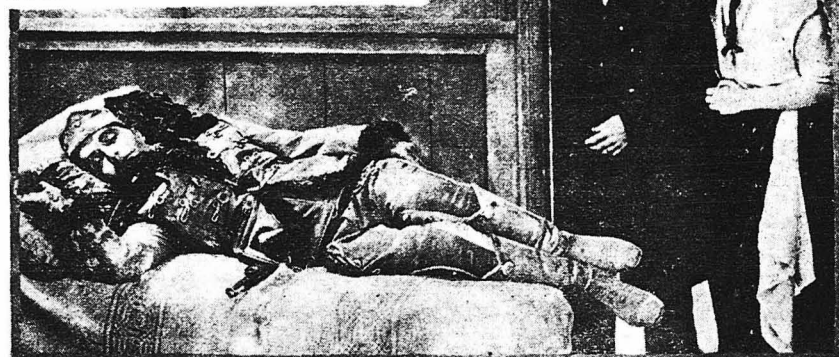
— Γιατί κουραζόμαστε από τις γυναίκες, σας και θέλετε να... κατακτήσετε άλλες.

Μά ο νικητής στρατηγός δέ μπορούσε να...

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΠΟΛΑ ΝΕΓΚΡΙ "Άννα.

ΤΖΕΓ'ΙΜΣ ΧΑΛΛ "Υπολοχ. Άλμαζύ.

Η Άννα φώναζε τους άλλους ύπηρετές του ξενοδοχείου για να δουν τον άρτιο άξιωματικό που κοιμόταν.

άσκοληται διαρκώς με τη νεαρή ύπηρετρια του ξενοδοχείου, όσο και αν του άρεσε αυτή. Σοβαρότατες ύποθέσεις το κράτους τον ά-πασχολούσαν. Σε λίγο του άνήγγειλαν την έπίσκεψη του μουσικού πράκτορος Πετρώφ, ο όποιος είχε φτάσει κομίζοντας ευχά-νεα και ήταν έπιφορτισμένος με μιά

καινούργια άποστολή : έπρόκειτο να προ-σημάνη τις θέσεις του έχθρικού πυροβολικού.

Έν τω μεταξύ το προσωπικό του ξενοδο-χείου βρισκόταν σε μεγάλη συγκίνηση. Άστυ-νομικοί του έχθρου είχαν πάει ζητώντας τα δελτία της ταυτότητός των. Ένας λοχίας άπετάνη και προς το καινούργιο γκαρσόνι, τον ύπολοχαγό Άλμαζύ, ο όποιος όμως δέν είχε να του δείξη τίποτε. Ηθέλαν να τον συλλάβουν.

Τότε η Άννα, μπροστά στο στρατηγό ο όποιος είχε πλησιάσει εκεί και παρακολου-θούσε τη σκηνή είπε :

— Και πώς θά γίνεται εντάξει η ύπηρε-σία του ξενοδοχείου, αν μάς συλλάβουν το μοναδικό μας γκαρσόνι.

— Μή φοβάσαι για το γκαρσόνι σου μι-κρούλα μου, της είπε ο στρατηγός. Ξέ-ρεις καλά ότι εσύ διατάσσεις εδώ μέσα.

Σε λίγο άνηγγέλθη τηλεφωνικώς η άφι-ξης του Πετρώφ ο όποιος ξαναγύριζε στο ξενοδοχείο κομίζοντας πολυτιμότερες πλε-ροφορίες.

— Αυτή τη φορά τους κρατάμε ! φώναξε δυνατά ο κατάσκοπος μόλις μπήκε μέσα στην αίθουσα. Έχω άπάντα το σχέδιο των έπιχει-ρήσεων του έχθρου.

Μά ο ύπηρετής, ο ύπολοχαγός Άλμαζύ, του άνεκόνισε ότι ο στρατηγός κοιμόταν και ήταν αδύνατο να τον δεχθώ.

Ο κατάσκοπος, έωφελούμενος της άνα-παύσεως του στρατηγού διευθύνθηκε προς την αίθουσα των λουτρών του ξενοδοχείου για να πάρη ένα μπάνιο. Μόλις έμπηκε μέσα ο ύπολοχαγός Άλμαζύ τρομερός και άκρα-τητος ώρμησε έναντιόν του και τον έσκότωσε.

Καθώς ο Άλμαζύ έβγαινε από το λου-τρό, έπρεσε άπάνω στην Άννα.

— Τί έκάνετε ; τον έρώτησε εκεί-νη βλέποντάς τον κατάχλωμο.

— Έσωσα τη ζωή χιλιάδων στρατιωτών μας. Έπρεζε το καθήκον μου.

— Εδολογημένος να είνε ο θεός, άπάντη-σε η ύπηρετρια, δέν άντελήφθη κανείς τί-ποτα.

Η Άννα που ήξερε καλά το ξενοδοχείο

Ο ύπολοχαγός κόμης Άλμαζού, τὸν ὁποῖον ὑποδύεται ὁ ἠθοποιὸς Τζέιμς Χάλλ.

πῆγε καὶ ἔκλεισε τὴν πόρτα τοῦ λουτροῦ ἀπὸ μέσα.

Ἔτσι, συμπέρανε μὲ λογικότητα ὅ' ἀποδόσουν τὸ γεγονός σὲ αὐτοκτονία.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἄλμαζυ ταραγμένως καθὼς ἦταν δὲν τῆς μιλοῦσε, ἐκείνη τοῦ συνέστησε τὰ ἐξῆς.

— Θὰ πῆτε ὅτι τὴν ὥρα πού σκοτώσατε τὸν Πετρώφ βρισκόσαστε στὴν κάμαρὴ σας... Θὰ πῆτε ἀκόμα ὅτι ὁ Πετρώφ, ὅταν τοῦ πῆγατε στὸ μάντιο τὰ σεντόνια, σὰς εἶπε ὅτι δὲν σὰς χρειάζεται πιά. Θὰ πῆτε πὺς δὲν εἶδατε, οὔτε ἀκούσατε τίποτε... Οὐ, ἢ ὅτι δὲν εἶδατε, οὔτε ἀκούσατε τίποτε...

Ἡ γενναία κόρη εἶχε καταστρώσει ἕνα δόλοκληρο σχέδιο γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ὑπολοχαγό, μὰ ὁ στρατηγὸς δὲν ἔπρεπε ἀμέσως στὴν παγίδα. Ὅταν ἔμαθε ὅτι ὁ κατάσκοπος βρέθηκε νεκρὸς μέσα σὲ μὲντιο, φώναξε :

— Διάβολε, αὐτὸς ρισκοκινδύνευσε τὴ ζωὴ του γιὰ νὰ μοῦ φέρῃ σπονδαιότατες πληροφορίες καὶ πῆγε καὶ σκοτώθηκε σὺν ἡλίθιος πρὶν μοῦ τίς ἀνακοινώσῃ! Αὐτὸ εἶνε ἀπίστευτο !...

Καὶ ἀμέσως διέταξε τοὺς στρατιώτας του : — Κανείς νὰ μὴ βγῇ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο ! Ἐξετάσατε ὅλους ἐδῶ μέσα καὶ τοὺς ὑπηρέτες ἀκόμη !

Μὰ εἶχαν συλλάβει κιόλας ἕνα ὑποπτο, τὸν Ἄλμαζυ, τὸν ὁποῖον παρουσίασαν στὸ στρατηγὸ γιὰ νὰ τὸν ἀνακρίνῃ. Ὁ ὑπολοχαγὸς ἐπανέλαβε στὸ στρατηγὸ τὸ μᾶθημα πού τοῦ εἶχε κάνει ἡ Ἄννα.

— Σὰς λέω, ἐπανελάμβανε, ὅτι δὲν ξέρω τίποτε. Προετοίμασα τὸ μάντιο του, τοῦ πῆγα τὰ σεντόνια του καὶ μοῦ εἶπε ὅτι δὲ μὴ χρειάζεται πιά. Αὐτὸ εἶνε ὅλο...

Μὰ πού πῆγες κατόπι ; τὸν ρώτησε ὁ στρατηγός. Νὰ τί θέλουμε νὰ μάθουμε. Τί ἔκανες στὸ διάστημα τῆς μιάς ὥρας πού πέρασε ἀπὸ τὴ στιγμή πού ἀφῆρες τὸν Πετρώφ ὡς τὴν στιγμή πού σὲ εἶδαν νὰ γυρίζῃς στὴν κάμαρὴ σου...

Ἔδωσαν πέντε λεπτά προθεσμίαν στὸν ὑπολοχαγὸ Ἄλμαζυ γιὰ νὰπαντήσῃ στὴν ἐρώτησιν αὐτή. Ἄν περνοῦσε αὐτὴ ἡ προθεσμία χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ θὰ τὸν ἐκρεμάσαν ἀμέσως. Καὶ θὰ τὸν ἐκρεμάσαν χωρὶς ἄλλο, ἂν δὲν ἐπενέβαινε ἡ χαριτωμένη Ἄννα, ἡ ὁποία τὸν

ἐπλησίασε καὶ τοῦ εἶπε χρομφά :

— Γιατί δὲν τοὺς λὲς πὺς στὸ διάστημα αὐτὸ βρισκόσουναι μαζί μου μέσα στὴν κάμαρὴ μου.

Καί, καθὼς ὁ Ἄλμαζυ τὸν κοιτοῦσε κατὰπληκτος, ἐκείνη φώναξε δυνατὰ μὲ πονηρία :

— Ναί... Πέστο !... Πέστο !... Σοῦ τὸ ἐπιτρέπω !...

Μὰ ὁ Ἄλμαζυ ἐδίσταζε ἀκόμα. Τότε ἡ Ἄννα ἔλαβε τὸ λόγο καὶ δικαιολόγησε τὴν ἀπουσία τοῦ ὑπολοχαγοῦ, λέγοντας ὅτι στὸ διάστημα αὐτὸ βρισκόταν μέσα στὴν κάμαρὴ τῆς. Ὁ στρατηγὸς ἀκούγοντάς τῃς μάνιασε μαζί τῆς.

— Ὡστε ἔτσι ! φώναξε. Περιφρονεῖς ἐμένα γιὰ ἕνα ὑπὲρ ἡμέραν !...

— Μὰ κ' ἐγὼ εἶμαι ὑπὲρ ἡμέραν, τοῦ ἀπάντησε ἡ Ἄννα.

— Ἀ ! τότε κ' ἐγὼ θὰ σὲ μεταχειριστῶ σὺν ὑπὲρ ἡμέραν ! τῆς εἶπε ὁ στρατηγὸς τρελλὸς ἀπὸ τὴ λύσσα του.

Καὶ τὴ διέταξε :

— Γονάτισε ! Γονάτισε, νὰ σὲ δῶ ὅπως σὲ εἶδα ὅταν ἦρθα ἐδῶ.

Φυσικά, ἡ Ἄννα δὲν ἔμεινε πολλὴν ὥρα σ' αὐτὴ τὴ στάση. Σηκώθηκε μόλις ὁ στρατηγὸς τῆς ἔστριψε τὶς πλάτες.

Συγχρόνως ὁ στρατηγὸς διέταξε νὰ ἐπιβλέπουν τὸν Ἄλμαζυ τὸ γκαρσόνι πού δὲν εἶχε χαρτιά καὶ γιὰ νὰ ἐξαχσῇ τίς ἐρωτικές του ἀνυχῆς μὲ τὴν Ἄννα τὸ ἔβριξε σὸ γλέντι. Σὲ λίγο, αὐτὸς καὶ τὸ ἐπιτέλειο του ροχαλίζαν μεθύσμενοι σὺν κτήνῃ. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ μικρὴ ὑπὲρ ἡμέραν τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ ξενοδοχείου προσπαθοῦσε νὰ φυγαδεύσῃ τὸν Ἄλμαζυ καὶ ὅταν πιά τὸ κατάρωσε ἀρχισε νὰ κλαίῃ.

Τώρα τὸ ξενοδοχεῖο τῆς φαινόταν ἀπέραντο καὶ ἀδειανό. Μὰ, τὴν ἄλλη μέρα, μὰ εὐχάριστη τροπὴ τῶν πραγμάτων καθιπύχασε κάπως τὴ θλίψι. Ὁ στρατηγὸς καὶ τὸ Ἐπιτέλειο του φαινόταν σὺν ἀνῆσχοι, ἐνῶ συγχρόνως ἀβίδες ἔπιφταν σκάζοντας γύρω ἀπὸ τὸ Ἀυτοκρατορικὸ ξενοδοχεῖο. Γεωργιανὰ ἀεροπλάνα συγχρόνως ἔβριχαν προκηρύξεις στὴν πόλιν διὰ τῶν ὁποίων διεκήρυσαν σ' αὐτοὺς κατοίκους τὴ μεταστροφὴ τῆς νίκης ὑπὲρ αὐτῶν.

Πράγματι, οἱ Σλαβονοὶ εἶχαν νικηθεῖ καὶ τὸ μῆμα τοῦ στρατοῦ τῶν πού εἶχε καταλάβει τὴν Ραμπέργκ, μ' ἐπικεφαλῇ τὸν στρατηγὸ, ἀναγκάστηκε νὰ τὴν ἐκκενώσῃ. Ἀμέσως ὅλος ὁ πληθυσμὸς, ἑξαλλος ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό του, ἐξόρμησε γιὰ νὰ ὑποδεχθῇ τὰ νικηφόρα Γεωργιανὰ στρατεύματα. Ἡ μὲν πού ἀνησχοῦσε ἦταν ἡ ὥρα ἡ ὑπὲρ ἡμέραν ἡ Ἄννα.

— Δὲν θέλω τίποτα ἄλλο, ἔλεγε, παρὰ νὰ μάθω ἂν ζῇ ὁ ἀγαπημένος μου.

Ἐν τῷ μεταξύ ἀπὸ μὴ εὐχάριστη ὁδοπολία στὴν μητροπόλιν, εἶνε μεγάλη στρατιωτικὴ παράταξι. Ἐκεῖ ὁ ἀρχιστρατῆγος τῶν Γεωργιανῶν διέταξε νὰ παρουσιασθῇ ὁ μπροστά του τὸ πρῶν γκαρσόνι τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ ξενοδοχείου τὸ ὁποῖο φοροῦσε τώρα τὴ στολὴ τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

— Ὑπολοχαγὸ κόμης Ἄλμαζυ, τοῦ εἶπε, ἐγίνετε ἀξιωματικὸς τῆς πατρίδος μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν

ὕψησιν τὴν ὁποία τῆς προσφέρατε.

Ὁ Ἄλμαζυ, ὁ ὁποῖος εἶχε δὴ τὴν Ἄννα μέσα στὸ πλῆθος, τῆς ἔνευσε νὰ πλησιάσῃ.

— Ἄν ἡ Ἐξοχότης σας τὸ ἐπιτρέψει, εἶπε ὁ Ἄλμαζυ στὸν ἀρχιστρατῆγο, θὰ σὰς παρουσιάσω ἐκείνη πού μὲ τὸ θάρρος τῆς συντέλεσε στὴν πραγματοποίηση αὐτῆς τῆς ὑπερβολῆς.

Τότε ὁ στρατηγὸς εἶπε πρὸς τὴν Ἄννα : — Δεσποινίς, ἐν ὀνόματι τῆς προσφιλοῦς μας πατρίδος Γεωργίας ἔχω σήμερον τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴ νὰ σὰς χαιρετήσω σὺν ἑνὰς ἀπὸ τοὺς πύθ γενναίους καὶ πύθ τιμίους στρατιώτας μας.

Ὁ ἀρχιστρατῆγος κατόπιν στραφῆκε πρὸς τὸν Ἄλμαζυ :

— Καὶ τώρα, ὑπολοχαγέ, μπορεῖτε νὰ πάρετε μιὰ ἀδεια ὀκτὼ ἡμερῶν νὰ τὴν χρησιμοποῖσατε γιὰ τίς προσωπικὰ σας ὑποθέσεις.

Ὁ Ἄλμαζυ πῆγε τότε τὸ χέρι τῆς Ἄννας. — Ἄννα τῆς εἶπε, ἔχουμε τώρα τὸ δικαίωμα νὰ ἐνωθούμε... γιατί ὑπερησῆσαμε μαζί τὴν Πατρίδα.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ ΟΙ ΧΙΜΠΑΤΖΗΔΕΣ

Τὸ «Μπουκέτο» ἤρχισε πρὸ ἀρκετοῦ καιροῦ νὰ δημοσιεύῃ εἰς τὰς σελίδας αὐτοῦ κινήματα γραφικὰ σεναρία, μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν Δυστυχῶς οἱ διαφοροὶ πῆναι, εἰ μὴ ὄντες εἰς θέσιν νὰ δημιουργήσων τίποτε νεὸν μᾶς ἀντέγραψαν καὶ τὴν πρωτοτυπίαν μας αὐτήν, ὅπως εἰς ὅλα ἔχουν ἀντιγράψῃ τὸ «Μπουκέτο», χωρὶς καὶ νὰ μποροῦν νὰ εἰσέλθουν τὸ πνεῦμα τοῦ, τὴν ἐκλεκτικότητά τοῦ, τὴν ὁρὸν τοῦ.

Συνέπειαν τοῦ πιθηκισμοῦ αὐτοῦ εἶνε καὶ τὸ μοιραῖον γεγονός, ὅτι τὸ σεναρίον πού δημοσιεύσαμε σήμερον ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς κάποιον ἄλλο περιοδικόν, ἐκ τῶν ἀντιγραφόντων τὸ «Μπουκέτο».

Ἡ διαφορά ὅμως μεταξὺ τῶν δύο μεταφράσεων καὶ τῶν εἰκόνων εἶνε τεραστίαν...

Ἡ Ἄννα παρετήρησε μὲ τρέμο τὸν ἀρχιστρατῆγο νὰ ροχαλίζῃ ἐπάνω στὸ τραπέζι.